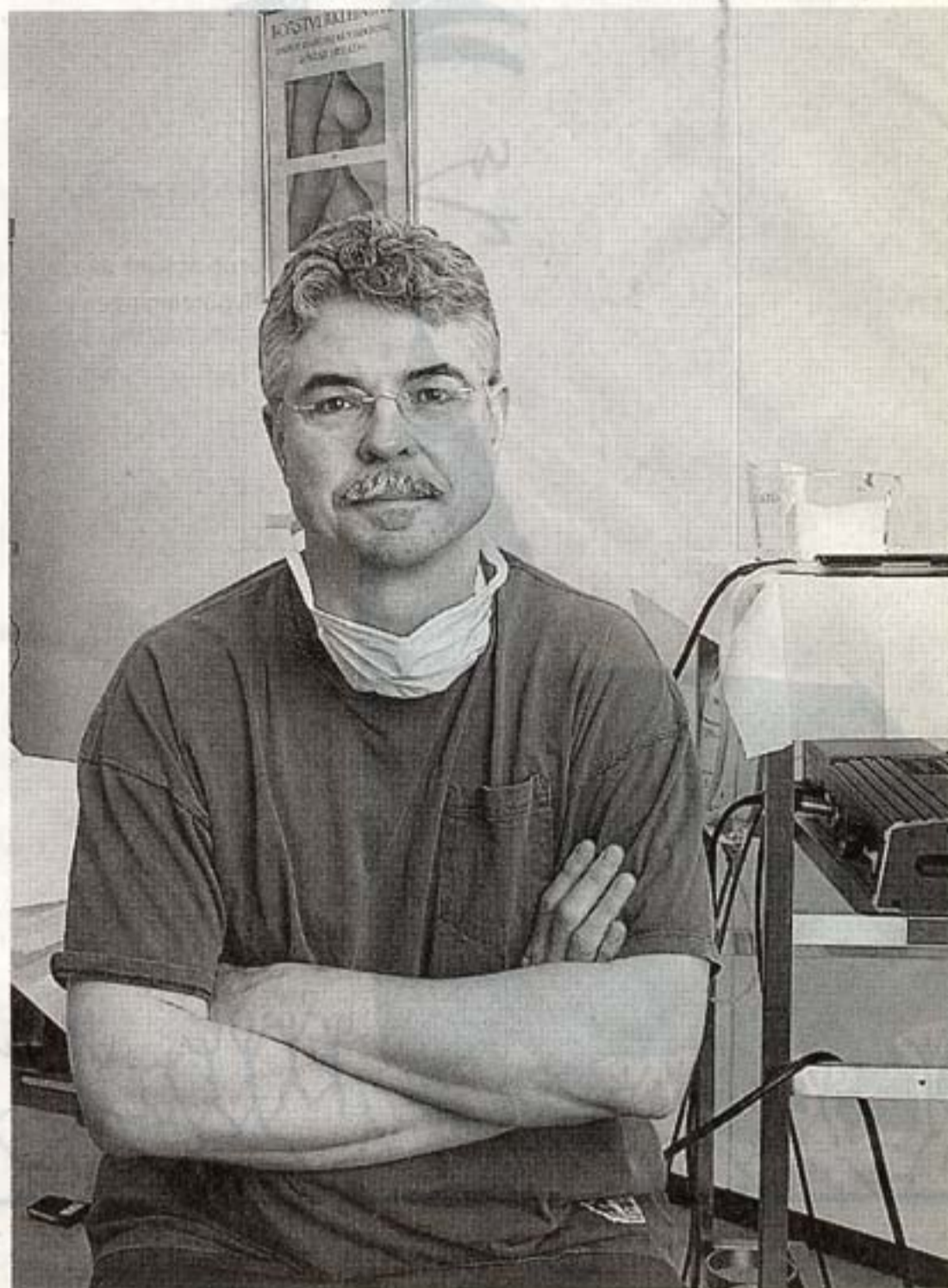


Hamsterwangen, zadeltassen, onderkin- nen – wier levens- vreugd wordt bedor- ven door heur vet- kwabben, wende zich tot Loek Habbema. De wonderdokter in het Gooi heeft in zijn privé-kliniek al menig televisiester-in-verval weer opgelapt. Zeer bedreven is hij in het gladstrijken van rim- pels, het wegzuigen van vet, en - nieuw! - in het 'verslepen' van vet, de zogenoemde liposhifting.



Loek Habbema.



FOTO'S MARK KOHI

## Vet afzuigen, dat geeft kwaliteit van leven

haar niet hoort klagen. Ook zonet niet, toen Habbema nog waarschuwde: „Dit is het vervelendst van de hele behandeling.” Waarop hij een onderkinwabe pakte en met een enorme naald flink diep naar binnen ging. Mevrouw R. was al plaatselijk verdoofd maar haar kin moest nog ingespoten worden met 'tumescentvloeistof'. Een mengsel van vocht, fysiologisch zout en verdovende stof, waardoor het vetweefsel opzwellt en het zich makkelijker laat wegzuigen. De onderkin wordt er in eerste instantie alleen maar groter door. Vol afkeer van haar eigen beeltenis duwt mevrouw R. de handspiegel weg die de verpleegkundige haar voorhoudt.

Welkom in Medisch Centrum 't Gooi, het domein van Loek Habbema. Voorheen degelijk dermatoloog en zeven jaar lang hoofd van de polikliniek dermatologie in het Rotterdamse Dijkzigt ziekenhuis. Tegenwoordig runt hij zijn eigen privé-kliniek voor 'cosmetische dermatologie en esthetische chirurgie' in Bussum, hartje Gooi. Natuurlijk is hij door zijn collega's bekritiseerd, verketterd. Omdat hij als medisch specialist voor de pure, medisch niet-noodzakelijke lichaamsverfraaiing koos, en daarmee voor het grote geld. Habbema, gepikeerd: „Terwijl ik hier allemaal medische handelingen verricht. Maar nu schreeuwt men niet meer zo hard hoor, en nu mag ik stukjes schrijven in de tijdschriften van dermatologen.”

Dit werk is stukken 'dankbaarder', vindt Habbema. „De gewone dermatologie – dat is toch vooral wratjes en eczeem. Dat kun je nooit echt oplossen, dat blijft altijd pappen en nathouden. Nu kan ik echt de kwaliteit van het leven van mijn patiënten verbeteren.”

Die kwaliteitsimpuls geeft hij met een haartransplantatie, een liposuctie (het wegzuigen van vet) of een lipofilling – het opvullen van bijvoorbeeld ingevallen wangen, want dat staat zo 'armoedig', aldus Habbema. Ook in het assortiment: de rimpelbehandeling Botox; het liften van zakkende oogleden, en nieuw: liposhifting. Dat zijn een soort herstelwerkzaamheden aan verknoede benen. Heeft een 'patiënte' bij iemand anders – nooit bij Habbema zelf, verzekert hij – een mislukte liposuctie ondergaan, en zijn haar bovenbenen nu niet mooi strak maar tonen ze als een heuvellandschap vol kuilen en bobbel, dan kan Habbema dat weer wat gladstrijken. Door vet te 'verslepen' van bobbel naar kuil, zeg maar.

Het is big business gebleken, de particuliere schoonheidsmarkt waar hij een jaar of zeven geleden in stapte. Terwijl er tien jaar terug, hij kan het zich bijna niet meer voorstellen, nog nauwelijks cosmetische chirurgie in Nederland was. Nu is liposuctie de meest uitgevoerde cosmetische ingreep hier te lande en ook Botox, de injecties met het giftige botuline-toxi-

ne die rimpels in het gelaat letterlijk lamleggen, is 'booming'. De 'klassieke' liposuctie is alweer bijna ouderwets; Habbema werkt naar eigen zeggen met veel nieuwere, verfijndere technieken op het gebied van vetverwijdering. Zoals de 'tumescent techniek', waarmee hij de onderkin van mevrouw R. te lijf gaat en waarbij grote hoeveelheden vloeistof in de vetlagen worden gespoten. Het volume van het vet wordt opgeblazen waardoor het regelmatig verwijderd kan worden, dus zonder bobbel en kuilen. 'Het neusje van de zalm' volgens de dokter zelve.

Vanochtend nog, vóór de komst van mevrouw R., behandelde hij een dame met 'zadeltassen' zoals hij dat noemt. Met flinke heupen en dijen dus. Hij heeft haar van 1,3 liter puur vet verlost, glimlacht hij tevreden. Zij betaalde hem daarvoor een kleine 3500 euro. De hele buik afslanken kost zo'n 4500 euro. Nee, goedkoop is het niet maar het wordt graag betaald. „Mensen lijden daaronder”, zegt Habbema vol overtuiging. „Ze worden er continu mee geconfronteerd. Zo'n mevrouw met zadeltassen draagt altijd lange truien om haar benen te camoufleren. Na de ingreep durft ze eindelijk een korte rok aan en heeft ze veel meer zelfvertrouwen.” Goed gesoigneerd, licht gebruid, zorgvuldig gekapt: Habbema is een levend reclamebord voor zijn kliniek. De snor en de golvende haardos zijn

weliswaar grijzend maar zijn gelaat is, ondanks zijn vijftig lenties, nog praktisch rimpelloos. Zónder Botox, verzekert hij. Veel tv-sterren van de Gooise matras – nee, hij noemt geen namen – lieten zich al in het luxueuze kliniekje door hem verfraaien. Maar ook de gewonere man, of nee: vrouw meestal, weet de weg te vinden naar Medisch Centrum 't Gooi. Mevrouw R. komt niet uit het Gooi, is ook niet van het chique type. Ze is ondernemer en komt uit Aalsmeer. Zij moet straks 4700 euro afrekenen, die ze van de belasting zal proberen af te trekken wegens 'representatiekosten'. Daarvoor krijgt zij een jonge meisjes-hals terug, is haar verwachting, en wordt ze in één moeite door verlost van een bobbel in haar nek. Een 'buffalo hump' heet dat in het jargon van Habbema. „Net als die beesten, die hebben ook zo'n vetkwab in hun nek”, verklaart hij. „Zo lelijk”, verzucht mevrouw R. „Mijn oma en mijn moeder hadden die rare bult ook. En als ik zwaarder word, wordt-ie groter.”

In een artikel in Plus, tijdschrift voor ouderen, had mevrouw gelezen dat een onderkin met liposuctie kan worden afgeslankt. En toen hoorde ze tot haar vreugde van de dokter dat ook haar 'buffalo hump' door middel van liposuctie weggezogen kon worden. De Gooise wonderdokter kan veel, heel veel met liposuctie, zegt hij. Aan de muur in zijn behandelkamer han-

gen levensgrote foto's van twee paar borsten: voor en na een verkleining. Habbema: „Normaal is een borstverkleining een grote operatie, onder algehele narcose en met heel veel littekens. Hier halen we vetweefsel weg onder plaatselijke verdoving en ontstaan er nauwelijks littekens.” Och, er is zo 'ontzettend veel gebeurd' op het gebied van liposuctie, de afge- lopen tien jaar. „Neem die tumescent techniek, dan praat je over de perfectie”, bezweert Habbema. En neem liposhifting, het nieuwste van het nieuwste. Vorig jaar heeft hij zes patiëntes daarmee geholpen, als eerste en enige in Nederland. Toen ze bij hem kwamen... vreselijk! Hij laat foto's zien van damesbenen waar rigou- reus in gehakt lijkt. „Kijk, hele inhammen, net een rivierbedding.” Hij heeft bij hen, heel zorgvuldig, hier en daar wat vet losgewoeld, en dat verschoven naar een paar centimeter verderop. Een soort uitdeuken. Lipofilling, ook zo iets moois. Een mevrouw, begin veertig, is zojuist bin- nengekomen voor deze behandeling. Zij wil anoniem blijven en niet praten, maar Habbema wil wel verklappen dat ze al een ooglidcorrectie heeft gehad en een liposuctie. Van die laatste behandeling heeft hij nog een voorraadje vet in de diepvries liggen, dat nu voor de lipofilling goed van pas komt. Hij gaat het straks in haar ingevallen wangen stoppen. Wie wat geprononceerder jukbeenderen wil, kan

keur vet ook daar ingespoten krijgen. De onderkin van mevrouw R. is ondertussen bijna leeg. „Ik ga door richting hamsterwangetjes en net tot aan de kaaklijn,” legt Habbema, opzuig- naalden in de hand, aan haar uit. De huid onder haar kin, verzekert hij, trekt wel weer strak. Verpleegkundig Heleen Gouka glimlacht: „Heel veel mensen klagen over hun hamster- wangetjes.”

Wanneer een patiënte onder haar wangetjes, zadeltassen of buikje lijdt is Habbema bereid te helpen. Dat is zijn enige criterium. „Natuurlijk zeg ik weleens tegen een patiënt: 'Mevrouw, ik vind u prachtig, voor mij zou het helemaal niet hoeven'. Maar nooit mag je zeggen: 'U zeurt'. Je mag jouw normen nooit aan iemand anders opleggen.” Lichaamsvormen kunnen een bron van groot lijden zijn, doceert de dokter, die soms magere dames ziet met één vetbommel op de ranc benen. „D- natuur heeft bij die persoon bedacht dat het vet zich op die ene plek op- hoopt; dat heeft niets met overge- wicht te maken. En onze cultuur legt ons op dat wij dat niet mooi mogen vinden.” En Loek Habbema houdt die cultuur in stand? Schokschouderend: „Ik heb niet de illusie dat ik die in mijn eentje kan veranderen. Wel kan ik mensen helpen beter in die cultuur te passen. Door hun contouren wat te veranderen. Een contourverandering meer is het eigenlijk niet.”

### Lichaamsverfraaiing

Eveline Brandt

Zonder blauwe plekken kan het niet, waarschuwt Loek Habbema. En hij schraapt snel met een lange, holle naald heen en weer, op en neer, in de onderkin van mevrouw R.

Aan de naald een doorzichtige slang, die zich gestaag vult met een soort gele pudding. Een vacuümpomp zuigt de pudding uit de slang. Aan het uiteinde van de slang een potje dat vrij snel volloopt met het gele goedje. Vermengd met wat bloed lijkt het net een vlam, het onderkinnet van mevrouw R. in dat glazen potje. Mevrouw R. (45) geeft geen krimp. 'Stelt niks voor', zegt ze flink. Ze wil zo graag van die onderkin af, ze wil zo graag 'meer zelfvertrouwen', dat je